

[Erik B. Smith]

På den anden side må man sige, at vi har haft en indgående drøftelse. Alle vore synspunkter har været fremført over for justitsministeren og hans embedsmænd. Ministeren udfærdigede fuldstændig loyalt en redegørelse til retsudvalget om alle punkterne. Retsudvalget fik redegørelsen til drøftelse og stillede ændringsforslag til formuleringerne, og det endte med, at alle i retsudvalget tilsluttede sig dem.

For så vidt angår dette særlige punkt, hvor det radikale venstre og SF har stillet ændringsforslag, hedder det i beretningen, § 11, pkt. 8, næstsidste afsnit:

»Grundlag for at ændre denne praksis vil efter justitsministeriets opfattelse bedst kunne tilvejebringes ved f.eks. i retsudvalgets betænkning – eller ved en genfremsættelse i lovforslagets bemærkninger – at præcisere, at der kun kan gives afslag . . . « osv.

Anvisningen var altså: skriv det i betænkningen eller lad det fremgå af bemærkningerne! Vi synes faktisk, at en sådan aftale er bindende. Vi er lidt kede af, at det skal fremstå, som om vi er modstandere af dette ændringsforslag. Det er vi ikke. Sådan skal det fortolkes, og ministeren har anvist, på hvilken måde det skal ud til de administrerende myndigheder.

Formanden:

Der holdes mange møder i salen. Jeg beder om, at man ikke er mere højroestet, end at de, der følger forhandlingen fra talerstolen, får en chance.

Erik B. Smith (S):

Jeg vil afslutningsvis sige, at vi beklager, at ændringsforslaget er kommet frem, og vil gerne herfra sige, at vores fortolkning er i nøje overensstemmelse med ændringsforslaget, og vi ønsker under ingen omstændigheder at kunne tages til indtægt for, at det ikke er den fortolkning, der gælder. Det er også det, som fremgår af aftalen, og det, der er meningen, er, at det må fremgå af bemærkningerne.

Agnete Laustsen (KF):

Om end vi i denne omgang kun behandler ændringsforslaget, vil jeg dog gerne generelt sige fra konservativ side, at vi er meget tilfredse med, at vi nu langt om længe står over

for vedtagelse af dette store og omfattende lovkompleks, som vil få vidtrækkende betydning for hele vor forvaltning.

Jeg beklager, at der mellem anden- og tredjebehandlingen af et flertal er blevet indsat nogle ændringsforslag, som vi ikke kan tilslutte os, og at den meget brede enighed, som var til stede efter andenbehandlingen, dermed er blevet brudt.

I vores betænkningsbidrag er der meget udførligt redegjort for, hvorfor vi ikke kan tiltræde disse ændringsforslag. Det gælder flertalsforslaget om at lade stk. 1, nr. 6, i forvaltningslovens § 27 udgå, hvorved vi finder, at de ansatte stilles ringere end foreslået, idet de som følge af ændringsforslaget nu ikke af loven kan se, at der på dette område kan gælde en tavshedspligt, og det gælder ligeledes ændringsforslaget til § 28, stk. 2, nr. 3, der, som det hedder, nedtoner retten til at videregive oplysninger til varetagelse af private eller offentlige interesser i forhold til det af justitsministeren foreslåede.

Vi finder, at dette ændringsforslag efter de erfaringer, man har med den gældende retstilstand, vil kunne give anledning til uheldige uligheder i retsanvendelsen, idet man kan befrygte, at nogle myndigheder i langt videre omfang end andre måske finder, at interessen i at videregive oplysninger ikke altid opvejer hensynet til institutionernes interesser i samme sag.

Sluttelig vil jeg sige, at vi også afviser det mindretalsforslag, som er stillet af det radikale venstre og SF til offentlighedslovsforslaget.

Estrup (RV):

Der er jo et gammelt ord, der siger, at man skal skynde sig langsomt; det er ikke just det, der plejer at være det letteste at få lydhørhed for i folketinget, men jeg synes, at vi i denne sag har dokumentation for, at det faktisk er et godt ordsprog. Vi har igennem fornyet udvalgsbehandling faktisk formået at tilføre lovforslagene betydelig ekstra lodighed, og jeg synes, det bl.a. er dokumenteret af, at et enigt udvalg nu står bag en udvidelse af den eksemplificering af områder, som faktisk er pålagt tavshedspligt vedrørende personlige oplysninger. Det synes jeg er positivt.